

Sefer Vayikra / from Sinai to Sanctuary to Society/ shiur #10
Identifying the 'second half' of Sefer Vayikra
& its theme of "kedusha"

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag,

INTRODUCTION

As we begin the Winter session of our study of Sefer Vayikra, in today's class we will first identify the 'second half' of the Sefer, in an attempt to understand its content & theme, and suggest a reason how it relates to the first half of Vayikra

Review of key points:

*The textual and thematic parallels between the Mishkan & Sinai
Hence - visiting the Mishkan - a reminder of covenantal commitment
Therefore a visit to the Mishkan will affect a person's behavior when leaving*

Note second half of SEFER VAYIKRA - Based on our outline

I. Man 'can' come close to God

- 1->3 - Voluntary offerings ["nedava"]
- 4->5 - Mandatory offerings ["chova"]
- 6->7 - How to bring the offerings ["torot" - for the kohanim]

II. The story of the dedication of the Mishkan /

- 8 ->10 The 7 days of the 'miluim' / 8th day / & Tragedy

III. When man 'cannot' come close to God [temporarily]

- 11-15 "tumah" / How you contract it & how to get rid of it
- 16 - Entering the Holy of Holies - When/ How / Who
- 17 - Respect of the Temple

=====

IV. "kedusha" of Man

- 18->20 - Act according to your holiness / do's & don'ts
- 21->22 - Special laws for the "kohanim"

V. "kedusha" in the realm of time

- 23 - The "moadim" - holidays/ when Am Yisrael meets God
- 24 - daily & weekly symbols / + special story

VI. "kedusha" in the realm of space

- 25- "shmitta" & the Land of Israel
- 26 - Blessings & Curses - on the Covenant

VII. 27 - Epilogue - Man offering 'himself' to God ["erchin"]

A. Vayikra chapter 18 – not how if forms an introduction

- א וַיִּדְבֹּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. 1 And the LORD spoke unto Moses, saying:
- ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: 2 Speak unto the children of Israel, and say unto them: I am the LORD your God.
- אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.**
- ג כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ-מִצְרַיִם אֲשֶׁר יֹשְׁבֵתָם-בָּהּ, לֹא תַעֲשׂוּ; וּכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ-כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה, לֹא תַעֲשׂוּ, וּבַחֲקֹתֵיהֶם, לֹא תֵלְכוּ. 3 After the doings of the land of Egypt, wherein ye dwelt, shall ye not do; and after the doings of the land of Canaan, whither I bring you, shall ye not do; neither shall ye walk in their statutes.
- ד אֶת-מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת-חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ, לִלְכֹּת בָּהֶם: **אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.** 4 Mine ordinances shall ye do, and My statutes shall ye keep, to walk therein: I am the LORD your God.
- ה וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי, אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּכֶם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם: **אֲנִי, יְהוָה.** {ס} 5 Ye shall therefore keep My statutes, and Mine ordinances, which if a man do, he shall live by them: I am the LORD. {S}
- ו אִישׁ אִישׁ אֶל-כָּל-שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ, לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֶרְוָה: **אֲנִי, יְהוָה.** {ס} 6 None of you shall approach to any that is near of kin to him, to uncover their nakedness. I am the LORD. {S}
- ז עֶרְוַת אָבִידָּ וְעֶרְוַת אִמָּךְ, לֹא תִגְלֶה: אִמָּךְ הוּא, לֹא תִגְלֶה עֶרְוַתָּהּ. ... 7 The nakedness of thy father, and the nakedness of thy mother, shalt thou not uncover: she is thy mother; thou shalt not uncover her nakedness.

Followed by the forbidden relationships [arayot]

Concluding lines:

- כד **אֶל-תִּטְמְאוּ, בְּכָל-אֵלֶּה:** כִּי בְכָל-אֵלֶּה נִטְמָאוּ הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר-אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם. 24 Defile not ye yourselves in any of these things; for in all these the nations are defiled, which I cast out from before you.
- כה וַתִּטְמָא הָאָרֶץ, וְאֶפְקַד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ; וַתִּקָּא הָאָרֶץ, אֶת-יִשְׁבִּיהָ. 25 And the land was defiled, therefore I did visit the iniquity thereof upon it, and the land vomited out her inhabitants.
- כו וּשְׁמֵרְתֶּם אֹתָם, אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי, 26 Ye therefore shall keep My statutes and Mine ordinances, and shall not do any of these abominations; neither the home-born,

וְלֹא תַעֲשׂוּ, מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה:

nor the stranger that sojourneth among you--

הָאֲזָרָח, וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם.

כֹּז כִּי אֶת-כָּל-הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל, עָשׂוּ אַנְשֵׁי-הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם; וַתִּטְמָא, הָאָרֶץ.

27 for all these abominations have the men of the land done, that were before you, and the land is defiled--

כח וְלֹא-תִקְיֵא הָאָרֶץ אֶתְכֶם, בְּטִמְאַכֶם אֹתָהּ, בְּאֲשֶׁר קָאָה אֶת-הַגֹּי, אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם.

28 that the land vomit not you out also, when ye defile it, as it vomited out the nation that was before you.

כט כִּי כָל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה, מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה-- וַיִּנְכְּרֻהוּ הַנַּפְשׁוֹת הָעֹשֹׂת, מִקֶּרֶב עַמָּם.

29 For whosoever shall do any of these abominations, even the souls that do them shall be cut off from among their people.

ל וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-מִשְׁמְרָתִי, לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם, וְלֹא תִטְמְאוּ, בָּהֶם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. {פ}

30 Therefore shall ye keep My charge, that ye do not any of these abominable customs, which were done before you, and that ye defile not yourselves therein: I am the LORD your God. {P}

Then Parshat Kedoshim... - chapter 19

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.

1 And the LORD spoke unto Moses, saying:

ב דַּבֵּר אֶל-כָּל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל,

2 Speak unto all the congregation of the children of Israel, and say unto them: Ye shall be holy; for I the LORD your God am holy.

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם--קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ:

כִּי קָדוֹשׁ, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

ג אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְאֶת-שַׁבְּתֹתַי

3 Ye shall fear every man his mother, and his father, and ye shall keep My sabbaths: I am the LORD your God.

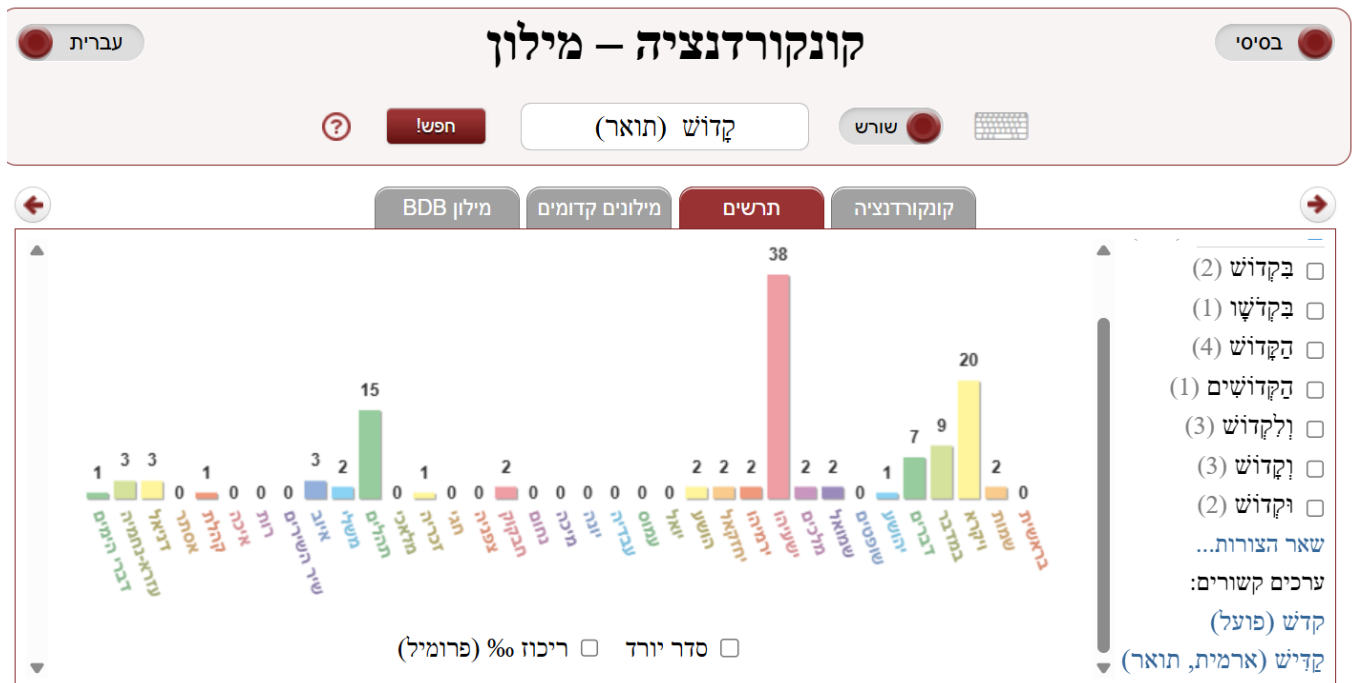
תִּשְׁמְרוּ: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

ד אַל-תִּפְּנוּ, אֶל-הָאֱלִילִים, וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה, לֹא

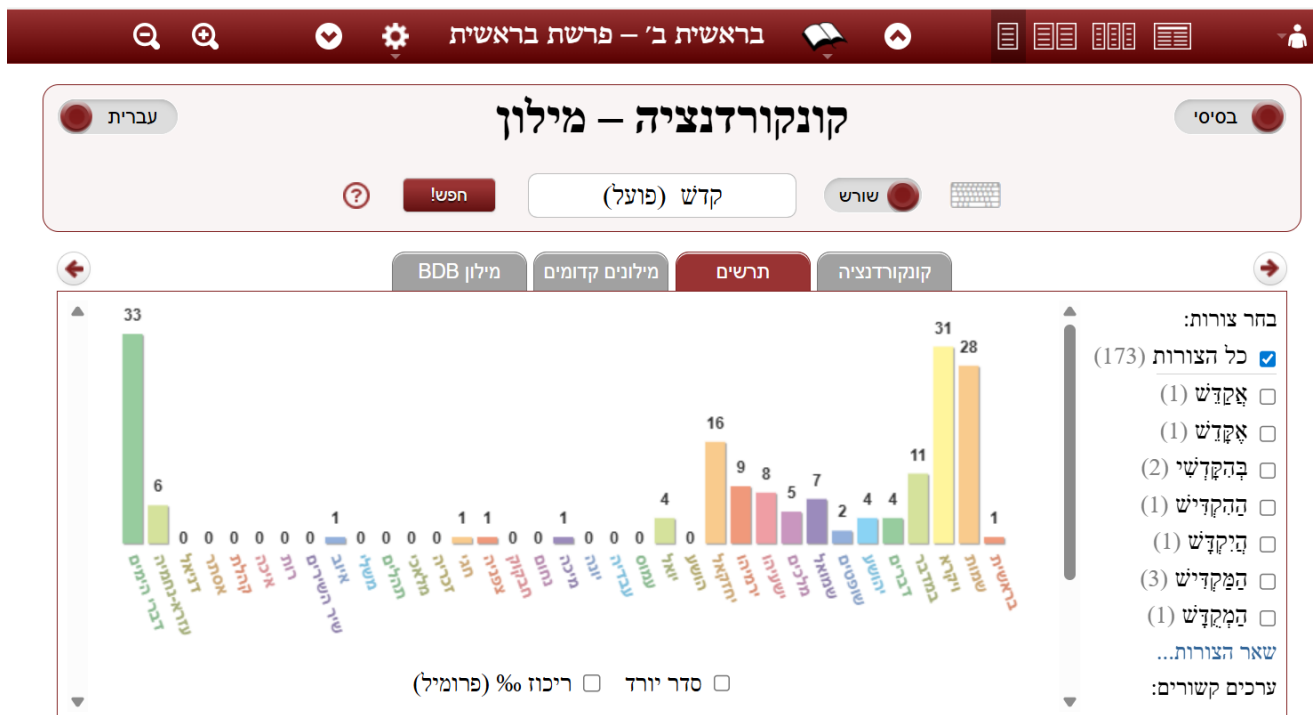
4 Turn ye not unto the idols, nor make to yourselves molten gods: I am the LORD your God.

תַּעֲשׂוּ לָכֶם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם....

The noun "kadosh"

The verb "kadosh"

B. The connection between "kedusha" and brit Sinai
First mention in Chumash of "kadosh" -
In proposition to enter a covenant at Har Sinai"

5 Now therefore, if you will hearken unto My voice, and keep My covenant, [then] you shall be Mine own treasure from among all peoples; for [because/even though] all the earth is Mine; 6 and you shall be for Me a kingdom of priests, and a holy nation. <i>These are the words which you shall speak</i>	ה. וְעַתָּה, אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקֹלִי, וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-בְּרִיתִי-- וְהִיְתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ. וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְלַכְת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קָדוֹשׁ: אֵלֶּה, הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תִּדְבֹּר...,,
--	--

The phrase "chukim & mishpatim" in Vayikra:

	▼ תנ"ך (6 תוצאות)
1. ויקרא י"ח:ד' (מקראות גדולות)	את מִשְׁפָּטִי תַעֲשׂוּ וְאֵת חֻקֹּתִי תִשְׁמְרוּ לְלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְיָ הוֹה אֱלֹהֵיכֶם.
2. ויקרא י"ח:ה' (מקראות גדולות)	וּשְׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֹּתִי וְאֵת מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי יְיָ הוֹה.
3. ויקרא י"ח:כ"ו (מקראות גדולות)	וּשְׁמַרְתֶּם אִתְּם אֶת חֻקֹּתִי וְאֵת מִשְׁפָּטִי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֲזָרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם.
4. ויקרא י"ט:ל"ז (מקראות גדולות)	וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתִי וְאֵת כָּל מִשְׁפָּטִי וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם אֲנִי יְיָ הוֹה.
5. ויקרא כ"ב:כ"ב (מקראות גדולות)	וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתִי וְאֵת כָּל מִשְׁפָּטִי וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם וְלֹא תִקְיֹא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לְשִׁבְתָּ בָּהּ.
6. ויקרא כ"ה:י"ח (מקראות גדולות)	וַעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתִי וְאֵת מִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם וְיִשְׁבְּתֶם עַל הָאָרֶץ לְבִטָּחָה.

The concluding line of chapter 26 [s/b the end of the book]

אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת (מו)
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה:

Ramban's introduction to Sefer Vayikra:

ספר ויקרא

הספר הזה הוא תורת הכהנים והלויים, יבאר בו עניני הקרבנות כולן ומשמרת המשכן.

כי כאשר היה ספר אחד בענין הגלות והגאולה ממנו, והשלימו בענין אהל מועד וכבוד השם אשר מלא את המשכן (שמות מ':ל"ד), צוהו בקרבנות ובשמירת המשכן שיהיו הקרבנות כפרה להן ולא יגרמו העונות לסלק השכינה.

- וצוה בכהנים הנגשים אל י"י שיתקדשו,
- שהזהיר על טומאת מקדש וקדשיו,
- וגם שלא יהרסו לעלות אל י"י, כמו שאמר: דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרוכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת (ויקרא ט"ז:ב'). כאזהרת: פן יהרסו אל י"י לראות ונפל ממנו רב (שמות י"ט:כ"א).
- ואחרי כן יגביל המשכן כהגבלת הר סיני בעת היות שם כבוד אלהי ישראל.

והנה רוב הספר הזה בקרבנות,

בתורת הקרבן והמקריבים ובמקום שיתקרב בו,

יבואו בו קצת מצות נגדרות עם אלה.

- כי מתחלה צוה בקרבנות הנדבה, ואסר החלב והדם בעבורם,
- ואחרי כן בקרבנות החטא, ונגרר אחר זה להזכיר המאכלים האסורים בעבור שהם מטמאים, והאוכל או הנוגע בהם בכל קדש לא יגע ואל המקדש לא יבא, ואם נכנס שם בטומאה יהיה חייב בקרבן עולה ויורד שהזכירו כבר.

- והוצרך להזכיר תורת המצורע ומשפטי היולדת והזב והזבה, לחייב אותם בקרבן, ולהזהיר עוד מטומאתם, כאשר אמר בסופם: והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטומאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם (ויקרא ט"ו:ל"א).

- **ונגרר אחר זה שיזהיר על העריות, כי משכבם מטמא ועונם יקרא טומאה, גורמת לסלוק השכינה ולגלות.** ועוד, כי השוגג בהם מחוייב חטאת שהזכיר כבר בו: אם נפש אחת תחטא בשגגה (ויקרא ד':כ"ז).

- ואחרי כן הזכיר מצות השבת ומועדי י"י בעבור הקרבן, כמו שאמר: אלה מועדי י"י אשר תקראו אותם מקראי קדש להקריב אשה לי"י עולה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו (ויקרא כ"ג:ל"ז).

- **ורוב פרשיות הספר הזה ידבר בהם עם הכהנים:** דבר אל אהרן ואל בניו (ויקרא ו':י"ח, י"ז:ב', כ"ב:ב', י"ח), צו את אהרן ואת בניו (ויקרא ו':ב'). **ובפרשת קדושים תהיו קצת מצות לבני ישראל,** רובן נגדרות עם עניני הקרבנות או בדומים להם, ובמקומם אפרש בעזרתו של הקב"ה.